

på baggrund af, at *den stigende motorisering* har bevirket, at trafikken på tilkørselsvejene til København og på det københavnske gadenet i de senere år er steget voldsomt med deraf følgende vanskeligheder for afviklingen af såvel den kollektive som den individuelle overfladetrafik.

Da motoriseringen må antages fremdeles at gå frem, vil trafikvanskelighederne stige i det mindste i takt hermed. Allerede i dag er situationen alvorlig, og de foranstaltninger, man har truffet med hensyn til ensretning af trafik, parkeringsforbud m. v., kan kun betegnes som en nødhjælp. Såfremt trafikken fra omegnen til København og trafikken i selve København i fremtiden skal afvikles på tilfredsstillende vis, vil det være nødvendigt, at der sker en afgørende *aflastning af gadenettet*, og dette kan på rationel måde kun ske ved at *søge trafikken lagt ned under jorden*. Det har andre storbyer måttet gøre, og København kan næppe komme uden om det. Der skal med andre ord i tilslutning til udbygningen af S-banenettet tages fat på et tunnelbaneanlæg. Det er en stor opgave, og det er uden videre klart, at det er noget, der både af tekniske og økonomiske grunde må strække sig over mange år, men vi kan ikke blive ved at gå uden om opgaven.“

De i § 1 omhandlede S-baneanlæg ville efter ministerens opfattelse antagelig kunne være fuldført i løbet af 6-8 år, og det måtte anses for nødvendigt, at man senest til dette tidspunkt, men helst væsentligt tidligere, kunne gå i gang med de egentlige tunnelbaneanlæg.

„Det er jo ikke noget nyt spørgsmål, og det har været genstand for mange overvejelser og forhandlinger. I de senere år har der været ført orienterende forhandlinger mellem de pågældende tekniske instanser inden for statsbanerne og Københavns kommune om *linjeføringen for et sådant fremtidigt tunnelbanenet*, og så vidt jeg har forstået, har man ved disse forhandlinger fundet frem til et grundlag for den videre og endelige udarbejdelse af et projekt. For at få sagen ind i mere faste rammer er det i lovforslaget foreslået, at der nedsættes et udvalg, der skal udarbejde et sådant projekt.“

Lovforslaget fik i folketinget stort set en velvillig modtagelse, selv om navnlig *Axel Kristensen* (V) og *Gottschalck-Hansen* (KF) havde en række indvendinger at gøre mod forskellige af dets bestemmelser. Skulle lovforslaget kunne blive gjort til genstand for den grundige udvalgsbehandling, som der fra flere sider næredes ønske om, lod det sig imidlertid ikke gennemføre i den tilbageværende del af samlingen, og dette var ministeren villig til at affinde sig med.

Det udvalg, som fik sagen til behandling, afgav ikke betænkning.